

Dansk Olierør A/S' afgift til staten, som betales på grundlag af fortjenesteelementet, bliver i 1996 på ca. 390 mio. kr. Indtægterne kan i de kommende år, afhængigt af produktionens størrelse, udgøre i størrelsesordenen 500 mio. kr.

Miljø- og energiministeren kan efter rørledningslovens § 2, stk. 3 undtage fra såvel tilslutnings- som transportpligten i tilfælde, hvor transport gennem rørledningen efter ministerens skøn må anses for uøkonomisk eller uhensigtsmæssig. Baggrunden herfor er bl.a., at der kan forekomme tilfælde, hvor en samlet økonomisk vurdering af udbygningen af et felt fører til, at udbygningen vil være urentabel p.g.a. de omkostninger til ilandføring af produktionen, som feltet vil blive belastet med ved tilslutning til rørledningen. Bestemmelsen vil endvidere kunne anvendes i tilfælde, hvor det af hensyn til en hensigtsmæssig indvinding, miljøet eller samfundsøkonomiske hensyn vil være hensigtsmæssigt at transportere olie fra feltet på anden måde end gennem olierørledningen.

Såfremt en producent for et konkret felt undtages fra tilslutnings- og transportpligten, er der mulighed for, at olien kan transporteres på anden vis. I den forbindelse skal det bemærkes, at produktion i henhold til A.P. Møllers eneretsbevilling af 8. juli 1962 er ligestillet med andre rettighedshavere for så vidt angår transport af olie fra feltene, idet det ved aftale med staten af 19. maj 1981 § 8, stk. 2 er fastsat, at bevillingshaverne og deres partnere skal lade råolie og kondensat, der i henhold til bevillingen indvindes fra tilslutningspligtige felter, transportere gennem rørledningen, medmindre energiministeren undtager fra denne pligt, jf. § 2, stk. 3 i olierørledningsloven. Bevillingshaverne kan derfor som hidtil ansøge om fritagelse fra tilslutnings- og transportpligten, hvis de skønner, at anden transport af olieproduktion er mere hensigtsmæssig.

Ændringen af rørledningsloven bevirker, at en undtagelse fra pligten til at tilslutte sig og til at transportere olie i rørledningen betinges af, at der til staten betales en afgift på 5% af værdien af den produktion af råolie og kondensat undtagelsen omfatter. Denne betaling kan ikke kræves erlagt i form af råolie eller kondensat. I den nuværende transporttarif for brug af olierørledningen, som ikke ændres med lovforslaget, indgår et fortjenesteelement på 5% af værdien af produktionen fra de tilslutningspligtige felter. Transporttariffen betales til Dansk Olierør A/S, som ejer rørledningen. I henhold til rørledningslovens § 3a kan energiministeren for et år ad gangen med tilslutning fra folketingets finansudvalg indgå aftale om betaling af en afgift til staten for den af loven omfattede virksomhed. Størrelsen af denne

afgift har i de senere år udgjort 95% af fortjenesteelementet. Lovforslaget bevirker, at rettighedshavere har mulighed for ved udbygning af nye felter og videreudbygning af eksisterende felter, at vælge den mest hensigtsmæssige transportform, uden at det får indflydelse på de samlede indtægter til staten og statens selskab Dansk Olierør A/S. Det må således forventes, at lovforslaget i praksis vil åbne yderligere op for anvendelse af de mest hensigtsmæssige transportformer.

Under behandlingen af Koncessionsdirektivet (94/22/EF af 30. maj 1994) gav Rådet og Kommissionen i en erklæring til mødeprotokollen for Rådsmødet den 10. december 1993 udtryk for, at man havde noteret sig den danske delegations erklæring om, at forpligtelsen i henhold til rørledningsloven er ikke-diskriminerende og kun gælder for flydende kulbrinter, som er bestemt til behandling eller afsætning i Danmark. Endvidere anføres i erklæringen, at andre kulbrinter derfor ikke behøver at blive transporteret gennem rørledningen, og at denne bestemmelse bl. a. blev indført af hensyn til miljøpolitikken og forvaltningen af ressourcerne; Rådet noterede sig, at Kommissionen er enig i, at den relevante forpligtigelse på grundlag af disse oplysninger er berettiget efter direktivets artikel 7, stk. 1 og 2. I det endelige direktiv er artikel 7 ændret til artikel 6. Ifølge artikel 6 kan medlemsstaterne, ud fra miljøhensyn og hensynet til forvaltningen af kulbrinterressourcerne, fastsætte betingelser og stille krav i forbindelse med produktion af kulbrinter. Da lovændringen i praksis vil åbne yderligere op for anvendelse af de mest hensigtsmæssige transportformer anses grundlaget for denne erklæring forsat at være tilstede.

Forslaget har været drøftet med Kommissionen, som i sit svar har tilkendegivet, at Kommissionen fandt, at lovændringen var en klargørelse af situationen i forhold til 1993-drøftelserne, og at man på den baggrund ikke havde nogen bemærkninger til lovforslaget.

Ved vurdering af ansøgninger om dispensation vil der blive lagt vægt på, at den valgte transportform er hensigtsmæssig for samfundet og miljøet. Endvidere vil der blive lagt vægt på, at rettighedshaverne ved indbyrdes aftaler sikrer en hensigtsmæssig udnyttelse af infrastrukturen med henblik på den bedst mulige ressourceudnyttelse og mest hensigtsmæssige investering i anlæg til transport af olieproduktion fra Nordsøen. Miljø- og energiministeren har efter undergrundslovens § 16 mulighed for, efter forhandling med rettighedshaverne, at udstede påbud om samordning af udnyttelsen af forekomster, blandt andet ved at anvende fælles behandlingsfaciliteter m.v. Denne bestemmelse vil kunne benyttes til at påbyde